

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ХУДИК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
УХВАЛА

23 лютого 2021

Київ

936/0/18-21

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Худик Микола Павлович, провівши попередню перевірку дисциплінарної скарги Семенова Михайла Юрійовича стосовно судді Чернобаївського районного суду Черкаської області Чубая Володимира Вікторовича,

встановив:

27 травня 2020 року до Вищої ради правосуддя за вхідним № С-3375/0/7-20 надійшла дисциплінарна скарга Семнова М.Ю. стосовно судді Чернобаївського районного суду Черкаської області Чубая В.В.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 27 травня 2020 року зазначену скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів». Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статтею 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя; дисциплінарне провадження, зокрема, включає попереднє вивчення матеріалів, що мають ознаки вчинення суддею дисциплінарного проступку.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги та порядок її подання встановлено статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Зокрема, пунктами 3, 4 частини другої вказаної статті встановлено, що скарга повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

У дисциплінарній скарзі зазначено, що суддя Чубай В.В. під час розгляду справи № 709/165/18 (провадження 1-кс/709/80/20) істотно порушив норми процесуального права та прийняв завідомо неправосудне судові рішення, а саме ухвалу від 27 березня 2020 року, якою відмовлено у задоволенні скарги на бездіяльність слідчого СВ Чернобаївського ВП Золотоніського ВП ГУНП в Черкаській області в порядку пункту 7 частини першої статті 303 КПК України. Не погоджуючись із таким рішенням, скаржник зазначає, що суддя Чубай В.В. захищає (бездіяльність) слідчого у кримінальному

провадженні і сам сприяє затягуванню розслідування кримінального правопорушення, яке триває з 2013 року, беручи “за правду” пояснення слідчого, не бажаючи дослідити весь період досудового розслідування, а обмежуючись лише розглядом клопотань (щодо яких подано скаргу). При цьому, вказуючи на наявність у поведінці судді ознак дисциплінарних проступків, передбачених підпунктами “а”, “б”, “г” пункту 1, пункту 2 частини першої статті 106 Закону України “Про судоустрій і статус суддів”, скаржник не наводить у скарзі конкретних відомостей із посиланням на відповідні докази, які свідчать про допущення суддею наведених дисциплінарних проступків.

У зв’язку із цим слід зазначити, що Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя, які здійснюють дисциплінарні провадження щодо суддів, не наділені законом повноваженнями встановлювати або оцінювати обставини справи, надавати оцінку доказам, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень. Дисциплінарне провадження щодо суддів має здійснюватися з урахуванням конституційного принципу незалежності здійснення судочинства та не може бути спрямовано на оцінку судових рішень, які мають переглядатися лише відповідним судом у встановленому процесуальним законом порядку.

У пункті 25 Київських рекомендацій ОБСЄ щодо незалежності судочинства у Східній Європі, на Південному Кавказі та у Центральній Азії (23–25 червня 2010 року) зазначено, що процедура притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності повинна стосуватися підтверджених випадків порушення правил професійної поведінки, які є значними, неприпустимими та, окрім цього, ганьблять репутацію суддівства. Дисциплінарна відповідальність суддів не може бути наслідком змісту їхніх рішень або вироків, включаючи відмінності у юридичному тлумаченні між судами; наслідком прикладів суддівських помилок чи критики суддів.

Таким чином, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги, приходжу до висновку що у ній не наведено відповідно до вимог пунктів 3, 4 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» конкретних відомостей із посиланням на фактичні дані (свідчення, докази), які б вказували на наявність у поведінці судді Чубая В.В. ознак дисциплінарних проступків, що відповідно до частини першої статті 106 вказаного Закону можуть бути підставою дисциплінарної відповідальності судді.

Пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та/або посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З огляду на зазначене дисциплінарну скаргу слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

На підставі викладеного, керуючись статтею 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42–44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Семенова Михайла Юрійовича стосовно судді Чорнобаївського районного суду Черкаської області Чубая Володимира Вікторовича залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

М.П. Худик